

Άδελφοί μου,

"Ετώμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".

Όμιλήσαμεν διὰ τὸν Νοῦ. Ἐρευνήσαμε τὸ θέμα αὐτὸ ἀπὸ πολλές πλευρὲς καὶ θὰ τὸ ἐρευνήσωμε ἀκόμη ἀπὸ πολὺ περισσότερες πλευρὲς γιατί εἶναι ἓνα θέμα ποῦ δὲν μπορούμε νὰ τὸ ἐξαντλήσωμε μιά καὶ εἶναι τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκφράζομε τὸν ἑαυτὸν μὲς μέσα στοὺς κόσμους τῶν ἐντυπώσεων ὡς φαινόμενο τῆς ζωῆς. Σήμερα θὰ δοῦμεν μίαν ἄλλην ἐργασίαν τοῦ Νοῦ.

Ὁ Νοῦς ὡς εἶχαμεν καὶ ἀναφέρει προηγουμένως, μορφοποιεῖ τὰ οὕτω καλούμενα αἰθερικά ἀντίστοιχα τῶν διαφόρων σωμάτων. Ἐννοῦ τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, τοῦ ψυχικοῦ σώματος, τοῦ νοητικοῦ σώματος.

Εἶχαμεν περὶ ὅτι, αὐτὰ τὰ τρία σώματα τοῦ ἀνθρώπου μπορούν νὰ τοῦ χρησιμεύσουν ὡς σώματα, αὐτόρη, διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸν ἑαυτὸν του ὡς φαινόμενο τῆς ζωῆς μέσα στοὺς κόσμους τῶν ἐντυπώσεων, νοουμένου ὅτι θὰ πρέπει διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸν ἑαυτὸν του οἷ ἓνα σῶμα θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ἀμέσως ἐπόμενον. Δηλαδή. Διὰ νὰ εἶναι ἐνσυνείδητος αὐτοεπίγνωσις προσωπικότης ἓνας ἄνθρωπος μεστὸ παχυλὸ του ὑλικὸ σῶμα, ἀπαραίτητον εἶναι νὰ, συνοδεύεται ἢ προσωπικότης αὐτῆ ἀπὸ τὸ Ψυχικὸ σῶμα καὶ τὸ Νοητικὸ σῶμα.

Ὅταν ἀποβάλλῃ τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα, τὸ ψυχικὸν σῶμα, μπορεῖ νὰ τοῦ χρησιμεύσῃ ὡς καθαρῶς ἀνεξάρτητον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος σῶμα, διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸν ἑαυτὸν του ὡς αὐτοεπίγνωσις καὶ ὡς φαινόμενο τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ θὰ πρέπει μέσα στὸ Ψυχικὸ σῶμα αὐτὸ νὰ εἶναι καὶ τὸ Νοητικὸ σῶμα. Ὅταν ἰσχυρὸ καὶ τὸ Ψυχικὸ σῶμα, μπορεῖ τὸ νοητικὸ σῶμα ἀνεξάρτητα τελείως ἀπὸ τὸ παχυλὸ ὑλικὸ καὶ τὸ Ψυχικὸ σῶμα τοῦ χρησιμεύει ὡς πλήρες σῶμα, μέσον τοῦ ὁποῖου νὰ ἐκφράσῃ τὸν ἑαυτὸν του ὡς αὐτοεπίγνωσις, ἄλλὰ θὰ πρέπει ἀπαραίτητως νὰ εἶναι συνδεδεμένο τὸ νοητικὸ σῶμα αὐτὸ κατώτερο ἢ ἰσώτερο μὲ τὴν νοητὴν ἔξω. Μεταξὺ τῶν τριῶν αὐτῶν ἀνεξαρτήτων σωμάτων ἀλλήλων ἔχομεν τὸν συνδεδετικὸν τῶν κρίκων, τὸ οὕτω καλούμενον αἰθερικὸν σῶμα ἢ αἰθερικὸν ἀντίστοιχον, σῶμα δὲν μπορούμε νὰ ποῦμεν κυρίως διότι δὲν εἶναι ἀνεξάρτητον σῶμα.

Ὅστε ἔχομεν τὸ αἰθερικὸν ἀντίστοιχον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, τὸ αἰθερικὸ ἀντίστοιχο τοῦ ψυχικοῦ σώματος καὶ τὸ αἰθερικὸ ἀντίστοιχο τοῦ Νοητικοῦ σώματος.

Ὅμως τὸ Ψυχικὸν καὶ τὸ Νοητικὸν σῶμα εἶναι κίπως ἄλληλένδετα καὶ τὸ ψυχικὸν ἀντίστοιχον τοῦ Νοητικοῦ σώματος εἶναι τοῦ ἰδίου βαθμοῦ κινήσεως σὲ μίαν χαμηλοτέρην θὰ ἔλεγα ὀκτώβαν. Δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ξεχωρίσωμεν ἐν ὅσον εἶναι συνδεδεμένα τὸ νοητικὸν σῶμα μὲ τὸ ψυχικὸν σῶμα, τὰ αἰθερικά τῶν ἀντίστοιχα ὅμως ὅταν ἀποβάλλῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ψυχικὸν σῶμα θὰ εἴη ὅτι τὸ αἰθερικὸν ἀντίστοιχον τοῦ νοητικοῦ του σώματος εἶναι κάτι ξεχωριστὸν ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ λέγαμε αἰθερικὸν ἀντίστοιχον τοῦ Ψυχικοῦ σώματος. Κιὰ ἑλαφρὰ ἀκόχρωσις χρυσίζουσα εἶναι ποῦ ξεχωρίζει τὸ αἰθερικὸ σῶμα τοῦ Νοητικοῦ μὲς σώματος ἀπὸ τὸ ψυχικὸν σῶμα. Ὅστε, τὰ αἰθερικὰ ἀντίστοιχα εἶναι οἱ συνδεδετικοὶ κρίκοι. Ἐνέργεια, δύναμις ἀπὸ τὸ νοητικὸ σῶμα δὲν μπορεῖ νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ ψυχικὸν σῶμα ἂν δὲν διέλθῃ διὰ τῶν αἰθερικῶν ἀντιστοιχῶν τοῦ νοητικοῦ καὶ τοῦ ψυχικοῦ σώματος. Τὸ ἴδιον καὶ δύναμις ἐνέργεια ἀπὸ τὰ ψυχονοητικά σῶματα δὲν μπορεῖ νὰ διέλθῃ εἰς τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα ἂν δὲν ἔχει τὸ αἰθερικὸν ἀντίστοιχον τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα. Θὰ ἔλεγα κάτι ἄλλο. Τὸ παχυλὸ ὑλικὸ σῶμα χωρὶς τὸ αἰθερικὸ του ἀντίστοιχο οὔτε μορφή θὰ ἔπαιρνε καὶ θὰ ἦτο μίς νεκρὰ ὕλη. Χωρὶς τὸ αἰθερικὸν ἀντίστοιχον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος ὁ ἄνθρωπος, δὲν μπορεῖ, νὰ αἰσθανθῇ ὡς προσωπικότης, ὑλικὸν σῶμα, νὰ αἰσθάνεται τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα, ὡς, ἑαυτὸν του.

Τὰ αἰθερικά αὐτὰ ἀντίστοιχα θὰ ἔλεγα ὅτι εἶναι, Νοῦς ὁ ὁποῖος ἐκπεργάζει ἰπ'εὐθείας ἐκ τῆς πηγῆς του, καὶ ἡ πηγή αὐτῆ τοῦ Νοῦ ἀνομιάζεται Αἰθήρ. Γι'αὐτὸ καὶ τὰ αἰθερικὰ σώματα τὴν ἀνομιάζομεν.

Θὰ ἐρευνήσωμεν σήμερα. Τί ρόλον παίξει στὴν ζωὴν μας ὡς προσωπικότης τὸ αἰθερικὸν ἀντίστοιχον τοῦ παχυλοῦ μὲς ὑλικοῦ σώματος.

Πρῶτον, εἶναι θὰ ἔλεγα ἡ πηγή ἐνεργείας, κίβη ἐνεργείας, δύναμειως, τὴν ὁποῖαν ἐνέργειαν δύναμιν μεταχειρίζεται τὸ ΛΓΙΟΝ ΠΕΡΥΝΑ διὰ νὰ κτίσῃ τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα, καὶ ἔχ'ομεν αἰθερικὸν ἀντίστοιχον, μόριον πρὸς μόριον, τὸ παχυλὸν μας

ύλικόν σῶμα. Εἶπα μέσον τοῦ αἰθερικοῦ ἀντιστοιχείου τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος κτίζε-
ται καί συντηρεῖται τό παχυλό ὑλικό σῶμα ἐπὶ τό ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ. Πῶς ὅμως κτίζεται;
τό παχυλό αὐτὸ ὑλικό σῶμα, πῶς συντηρεῖται; Ἀπὸ ἐκτομμύρια κέντρα ἀτόμων ἢ κυττά-
ρων μέσα στό ὑλικό σῶμα. Ἀπὸ τὰ κέντρα αὐτά, τὴν ἴδιαν στιγμήν, ἡ ζωὴ, δύναμις,
ἐνέργεια μέσον τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ συντηρεῖ τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα. Ἔχετε διαλογι-
σθῆ καμμιάν φοράν, πῶς συντηρεῖται τό παχυλόν σας ὑλικόν σῶμα; Ἀπὸ ποιά σημεῖα τρο-
φοδοτεῖται; Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ὑλικοῦ σώματος πῶς γίνεται; Πῶς σὲ ποιά καλοῦσι κτίζε-
ται τό παχυλόν σας ὑλικό σῶμα;

Καί αὐτὴ εἶναι, ἡ λεγομένη δημιουργικὴ ἐργασία τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ μέσον
τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ αἰθερικοῦ ἀντιστοιχείου τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος πού θὰ
ὀνομάσωμεν ὡς ἐκ τῆς ἐργασίας του δημιουργικῶν αἰθέρα. Τό αἰθερικόν μας σῶμα, τό
ἀντιστοιχείον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος ὡς ἐκ τῆς ἐργασίας πού κίνει πρ' ὄλον πού εἶ-
ναι ἓνα, τό χωρίζομεν σὲ τέσσερις τάξεις. Δέν θέλω νὰ πιστέψετε ὅτι ὑπάρχουν τέσ-
σερις μορφές αἰθερικοῦ ἀντιστοιχείου. Ἐνα εἶναι. Ὑπάρχουν τέσσερις ὅμως ἐνέργειαι,
ἐργασίαι τοῦ αἰθερικοῦ ἀντιστοιχείου. Δέν θέλω νὰ νομίσετε ὅτι, ἓνα μέρος τοῦ αἰθερι-
κοῦ σώματος κίνει αὐτὴν τὴν ἐργασίαν καί ἓνα ἄλλο μέρος τὴν ἄλλην καί ἓνα ἄλλο μέ-
ρος τὴν ἄλλην. Ὅχι, ὄλον, ὁλόκληρον, κίνει τὲς τέσσερις μορφές αὐτῆς τῆς ἐργασίας
πού θὰ ἀναφέρωμεν καί πολλές ἄλλες πού δέν γνωρίζομεν καί οὔτε ἀνάγκη εἶναι νὰ γνω-
ρίσουμε, γιατί αὐτὲς τέλος πάντων, εἶναι, κίτω ἐπὶ τὴν Ἐποπτεῖαν τὴν Δογοῦκην
καί τὴν ΑΓΙΟΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ.

Τέσσερις ὅμως μορφές ἐργασίας θὰ διακρίνωμεν εἰς τὰ αἰθερικῶν ἀντιστοιχείον
τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος. Καί θὰ ὀνομάσωμεν, δημιουργικῶν αἰθέρα, τό μέρος τοῦ
αἰθερικοῦ ἀντιστοιχείου τό ὅποῖον τό ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, μεταχειρίζεται, πίνσοφα, εἰς τό
νὰ κτίσῃ τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα καί νὰ τό συντηρῇ. Ὅλες αἱ τριῆες στό ὑλικό σας
σῶμα εἶναι ἠριθμημένα καί μεγαλῶνουν ἢ κάθε μιά μέ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν, πρ' ὄλον
πού ἐσεῖς δέν τό γνωρίζετε. Τό αἰθερικόν ἀντιστοιχείον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ μας σώματος
κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδρῳσιν τῆς προσωπικότητος ἐαυτοῦ μας μῆς δημιουργεῖ ἐκεῖνο τό μέ-
ρος πού ὀνομάζομεν ὑποσυνείδητο ἢ ὑπρσυνείδητο Νοῦ, καί τό ὅποῖον μέρος τοῦ ὑποσυνεί-
δητου Νοῦ, ἔχομεν διὰ νὰ ἀποτυπῶνομεν τὲς ἐντυπώσεις μας, τὲς ἐμπειρίες μας καί νὰ
ἀνασύρωμεν αὐτὲς ὡς μνήμη. Ὅταν ἡ προσωπικότης μέσον τοῦ αἰθερικοῦ ἀντιστοιχείου τοῦ
παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, στό μέρος ἐκεῖνο τοῦ αἰθερικοῦ ἀντιστοιχείου πού ὀνομάζεται
ὑποσυνείδητος Νοῦς ἢ ὑπρσυνείδητο, ἀποτυπώνει, ταυτοχρόνως ἢ ἀποτύπωσης γίνεται
καί εἰς τί ἄλλα σώματα καί εἰς τόν παγκόσμιον Νοῦ. Μόνον ἡ ἀποτύπωσις εἰς τὰ ἀνώτερα
στρώματα γίνεται μέ ὁρῶν τρόπον ὄχι μέ τόν τρόπον πού ἀντιλαμβάνεται ὡς ἐκ τῶν συμ-
φερόντων καί ἀντιλήψεων τῆς ἡ προσωπικότητος.

Ἵστε ἔχομεν τὴν ἐτέραν ἐργασίαν τοῦ αἰθερικοῦ ἀντιστοιχείου τὴν ὁποῖαν ὀνομά-
ζομεν τώρα ἀποτυπωτικόν αἶθερα.

Ἀναφέρωμεν τόν δημιουργικό, τόν ἀποτυπωτικό. Τώρα ὅμως κίτω ἀπὸ τὴν Ἐπο-
πτεῖαν τόσον τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, ὅσον, καί τῆς προσωπικότητος βλέπομεν μίαν ἄλλην
ἐργασίαν τοῦ αἰθερικοῦ αὐτοῦ ἀντιστοιχείου, μέ μίαν ἔκφρασιν μῆλλον θὰ ἔλεγα, ἠλεκτρο-
μυνητικὴν. Εἶναι τό αἰθερικὸ ἐκεῖνο ρευστό, πού κυκλοφορεῖ μετὰ νευρικὸ σύστημα,
νευρικῶν, συμπαθητικῶν, παρασυμπαθητικῶ, στό γάγγλια, στόν ἐγκέφαλον, παίρνει τὲς
ὀδηγίας καί διαταγὰς τοῦ ἐαυτοῦ μας προσωπικότητος διὰ νὰς τὲς ἐκτελέσῃ τώρα ὡς κί-
νησιν. Εἶναι ἐνέργεια, κίνησις. Καί θὰ ὀνομάσωμεν τὸ αἰθερικόν ἀντιστοιχείον τοῦ πα-
χυλοῦ ὑλικοῦ σώματος, τώρα, κινητικῶν αἰθέρα. Ἔχετε σκεθῆ καμμιάν φοράν. Πῶς δι-
δεταί ἡ διαταγὴ ἀπὸ τὴν προσωπικότητα μέσον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ ἐγκέφαλου νὰ σηκωθῆ
τό χεῖρ μας πρὸς τί πῖνω. Ξεύρετε τί ἐργασία χρειάζεται δι' αὐτὴν τὴν κίνησιν. Πόσοι
νόμοι φυσικοὶ καταστρατηγοῦνται; Καί μετὰ ἡ κίνησις ὁλοκληρῶν τοῦ ὑλικοῦ σώματος.
αὐτὴ ὅσον ἰσορῶ τὴν προσωπικότητα. Ἔχομεν ὅμως τόν κινητικῶν αἰθέρα καί κάτω
ἐπὶ τὴν Ἐποπτεῖαν καί ὀδηγίας, τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Ἡ καρδία πῖλλει. Τό αἷμα κυ-
κλοφορεῖ. Κίνησις εἶναι καὶ αὐτὴ. Τὰ αἰθερικά ρευστά μέσα στό νευρικὸ σύστημα κυκλο-
φοροῦν διὰ νὰ μεταφέρουν τοὺς ἐρεθισμοὺς εἰς τόν ὑλικόν ἐγκέφαλον εἰς τὴν προσωπι-
κότητα.

Βλέπομεν τώρα τὸ αἰθερικόν ἀντιστοιχείον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος εἰς ἄλλην
ἐργασίαν τὴν ὁποῖαν ὀνομάζομεν κίνησιν μέσα στόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον. Ἔχομεν τόν
κινητικῶν αἰθέρα. Ἔχομεν ὀνομάσει τώρα τρεῖς ἐργασίας τοῦ αἰθερικοῦ ἀντιστοιχείου
τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικοῦ σώματος. Ἔχομεν ὀν μίσει τὸ αἰθερικόν ἀντιστοιχείον τοῦ παχυ-
...../3

λοῦ μας ὕλικου σώματος; δημιουργικόν αἰθέρα, ἀποτυπωτικόν αἰθέρα, κινητικόν αἰθέρα.

Ἐπάρχει καί μία ἄλλη μορφή τήν ὁποίαν θά ἀναφέρωμεν ἀργότερα. Αὐτές οἱ τρεῖς ἐργασίες πού μᾶς δίδουν τήν ψυχονοητικὴν ἔνωσην μέ τῶ παχυλόν ὕλικόν σῶμα τήν ἐπιουργίαν ἐκ τῶν ἐντυπώσεων, ἐρεθισμῶν κραδασμῶν τήν δημιουργίαν τοῦ ἑαυτοῦ μας προσωπικότητος. Θά πλέη νά τήν μελετήσωμεν γιατί χωρίς τό αἰθερικόν ἀντίστοιχο, κανένα ἀπό τά σώματα τῶ παχυλόν ὕλικόν, τό ψυχικόν καί τό νοητικόν, δέν μποροῦν νά ἐργασθοῦν. Ἐγκαταλείπει ὁ ἄνθρωπος προσωπικότητος τῶ παχυλόν του ὕλικόν σῶμα καί ἀποσύρεται εἰς τό ψυχικόν του σῶμα, ψυχονοητικόν θά ἔλεγα διότι εἶναι ἕνας συνδυασμός ψυχικοῦ καί νοητικοῦ σώματος. "Ἄν δέν ὑπῆρχε τό ἀντίστοιχο τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος, αἰθερικοῦ ἀντίστοιχου, πού θά λέγωμε ἀποτυπωτικόν αἰθέρα ποιῶ μορφή μνήμης θά ἔπαιρνε ἡ προσωπικότητος μαζί της εἰς τόν οὕτω καλούμενον ψυχικόν κόσμον. "Ἄν δέν ὑπῆρχε συνεργασία ἀποτυπωτικοῦ αἰθέρος τοῦ ψυχικοῦ σώματος μέ τόν ἀποτυπωτικόν αἰθέρα τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος

, τουλάχιστον ὑποσυνείδητος, διότι ὅταν θά γίνῃ τό γεφύρωμα ἐνσυνείδητα, τότε θά μπορῇ ὁ ἑαυτός μας προσωπικότητος νά ῥέρῃ στόν παχυλόν ὕλικόν ἐγκέφαλον πλήρη μνήμη, τῶν ἐμπειριῶν πού ἔχει στόν ψυχικόν κόσμον τήν ὥραν πού θά λέγαμε κοιμᾶται. Ἐγνώση. Ἡδὲ πούμε ὅτι τό αἰθερικόν ἀντίστοιχο τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος εἶναι ἡ οὐσία ἀπό τήν ὁποίαν κτίζεται ὁ ἑαυτός μας προσωπικότητος; Ἡ οὐσία ἀπό τήν ὁποίαν ὁ ἑαυτός μας ψυχῇ αὐτοεπίγνωση κτίζει τόν κατώτερό της ἑαυτό τήν προσωπικότητά; Ἄσφαλῶς. Καί τί εἶναι σέ τελευταίαν ἀνάλυσιν τό αἰθερικόν ἀντίστοιχον τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος, τό αἰθερικόν ἀντίστοιχον τοῦ ψυχικοῦ σώματος καί τό αἰθερικόν ἀντίστοιχο τοῦ νοητικοῦ σώματος;

Τί μπορεῖ νά εἶναι ἄλλο παρά Νοῦς ἀπ' εὐθείας ἐκπηγίζον ἐκ τῆς καταστάσεως ἐκείνης πού λέγομεν αἰθέρα, γιά νά κρατῇ νά συγκρατῇ τά διάφορα σώματα, τόσον, τῆς ψυχῆς αὐτοεπίγνώσεως ὅσον καί τῆς προσωπικότητος ὡς πλήρη σώματα διὰ νά ἐκφράζε-
ται τό φαινόμενον τῆς ζωῆς.

Θά ἐπανέλθωμεν εἰς τήν μελέτην μας αὐτήν. Θά ἐπανέλθωμεν ὅταν ἔχωμεν νά ὁμιλήσωμεν πού πολύ διά τῆς ἐργασίας τοῦ ὑποσυνείδητου, διὰ νά ἐξαντλήσωμεν τό θέμα αὐτό μέχρι τοῦ σημείου πού νά ἀντιληφθοῦμεν ὅτι ὅλα εὐτό εἶναι τό μέσον τῆς ἐκφράσεώς μας καί πίσω ἀπ' αὐτό Κύριος μένει ὁ ἐσώτερος μας ἑαυτός Πνεῦμα, Ψυχῇ αὐτοεπίγνωση, καί Κύριος μπορεῖ νά γίνῃ, τῶν μέσων αὐτῶν, ἐκδήμη καί ἡ ἐξαγνησθεῖσα προσωπικότητος ἑαυτοῦ μας, ὅταν ἀφομοιωθῇ μέ τόν ἐσώτερον ἑαυτόν μας ψυχῇ αὐτοεπίγνωση.

" Ἐτάμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".